

vestește tăria” sau „Miluiește-mă, Dumnezeu după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelelea mea. Mai vârtos mă spală de fărâdelelea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelelea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea”? Ați auzit vreodată ceva mai frumos decât acest psalm de pocăință? Toată psihologia omenirii este aici, în Psalmul 50. El cuprinde adâncul inimii noastre. Acest psalm ne duce în străfundul inimii noastre, unde vedem că întru păcate ne-am născut și întru fărâdelegi ne-a zămislit maica noastră.

Aș dori să înțelegeți toți acest lucru și să vă schimbați puțin

gândirea, să vă schimbați puțin perspectiva cu care priviți lumea. Dacă păstrați această distanță pe care Sfânta Scriptură ne-o dă față de lume, nu mai sunteți sclavi. Să știți că libertatea nu înseamnă că nu ești servitorul cuiva sau că nu ești în închisoare. Libertatea este una spirituală și ea se câștigă prin virtute. Așa că poți să fii în închisoare și să fii „foarte liber”, pentru că libertatea noastră este în Dumnezeu. Libertatea noastră este în Biserică, și nu în instituțiile lumesti. Libertatea este în Iisus Hristos, și nu în stăpânii lumii acesteia.

Sursa: **Părintele Gheorghe Calciu**, *Cuvinte vii*, Editura Bonifaciu, 2009

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 21 decembrie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 24 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 25 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Domnului (Crăciunul)
Duminică 26 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 1, 11-19; Ev. Matei 2, 13-23; glas 2, voscr. 5 → Duminică după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, ruda Domnului. Fuga în Egipt)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

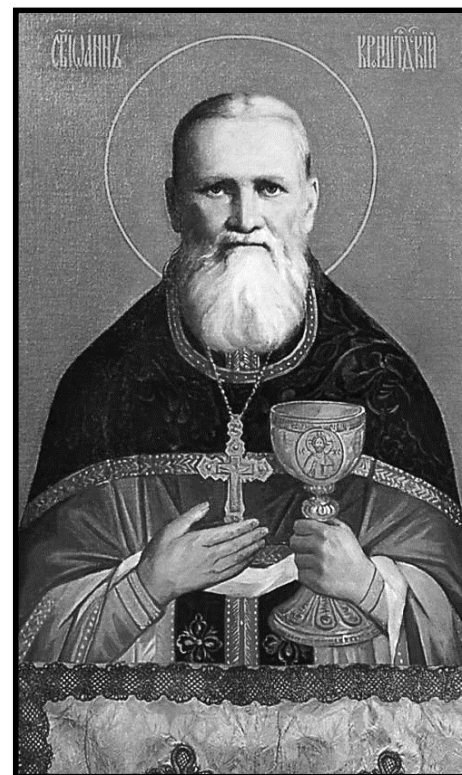
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu, iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.”

– Sfântul Vasile cel Mare

Nr. 418 / 19 decembrie 2021

SFÂNTUL
IOAN DE KRONSTADT

† 20 DECEMBRIE

1829 – 1908

NIMIC NU ESTE MAI DE PREȚ ÎN OM DECÂT INIMA

Atunci când ne rugăm se cade să ne luăm în stăpânire inima și s-o întoarcem spre Domnul. Să facem ca să nu fie rece, vicleană, prefăcută, fățarnică. Altminteri ce folos ar mai avea rugăciunea noastră, postul? Părea-ne-va bine oare să-L auzim pe Domnul rostind cu mânie: „poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine” (Matei 15, 8)? Să nu stăm în biserică slăbănogiți cu duhul, să fim fiecare cu duh arzător, lucrând Domnului. Chiar și oamenii pun puțin preț pe serviciile făcute cu răceală, în virtutea obișnuinței. Iar Dumnezeu vrea de la noi tocmai inima: „Dă-mi, fiule, mie inima ta” (Pilde 23, 26). Fiindcă nimic nu este mai de preț în om decât inima, e

viața lui și chiar mai mult: inima înseamnă omul însuși.

De aceea cine nu se roagă și nu-l slujește lui Dumnezeu cu inima, acela ar putea chiar nici să nu se roage, fiindcă așa se roagă doar cu trupul, cel care, el singur, fără suflet este ca și cum ar fi pământ. Țineți minte că, atunci când vă rugați, stați în fața lui Dumnezeu, Cel ce cuprinde întreaga rațiune. De aceea și rugăciunea voastră trebuie să fie toată, ca să spunem așa, duh și rațiune.

De nu veți ține aprins în inimă focul credinței, putea-se-va stinge cu totul în tine credința; creștinismul ar putea să dispară din tine cu totul, cu toate Tainele (sacramentele) sale. Vrajmașul tocmai către aceasta se străduiește, să ni se stingă în inimă flacăra credinței, să dăm uitării adevărurile creștinismului. Așa se explică de ce există creștini doar cu numele, iar cu fapta sunt păgâni sadea.

*

Când ți se va apleca inima spre gânduri viclene și când vicleanul va începe să-i dea târcoale ca să o cucerească, pentru a o face să se clinească de pe temelia credinței, atunci spune-ți în sinea ta: știu cât sunt de sărac cu sufletul și că fără credință nimic nu înseamnă; spune-ți: sunt atât de fără putere, încât nu trăiesc decât prin numele lui Hristos, prin El îmi aflu liniștea, prin El mă înveselesc, prin El mă

împart cu inima; fără de El sunt mort cu sufletul, mă cuprinde neliniștea, inima mi se frânge; fără Crucea Domnului aș fi căzut de mult jertfă celei mai cumplite amărăciuni și deznădejdi. Hristos mă ține în viață, El este crucea și liniștea mea.

Sursa: **Sfântul Ioan de Kronstadt**, *Viața mea în Hristos*, Editura Sophia, 2005

SFÂNTUL SERAFIM ALEXIEV 1912 – 1993

CUM TE VEI TĂMĂDUI DACĂ TĂINUIEȘTI BOALA?

Spovedania ta trebuie făcută fără de amăgitoare rușine. În această lume, aproape fiecare dintre noi trăim într-o fățarnicie fariseică! Într-un fel suntem și alt fel dorim să părem; astfel, nu ne arătăm în afară după cum suntem înăuntru. Dorim ca lumea să aibă o părere bună despre noi și de aceea ascundem părțile rele și le arătăm doar pe cele bune. Și dacă nu avem părți bune, ne lăudăm cu părute virtuți. De aceea, vom întâlni, nu o dată în viață, oameni care au pe chip bunătatea, nu însă și în inimă. Nu ne înșelăm noi aproape toți, unul pe celălalt, în această viață?

Nu ar trebui să mințim și atunci când mergem la spovedanie? E adevărat, nu e ușor să descoperi duhovnicului păcatele tale, când în

fața oamenilor te arăți bun, îți este rușine să-ți mărturisești păcatele. Dar cum te vei tămădui dacă-ți tănuiești boala? Tu îți birui rușinea când mergi la doctor să te consulte și astfel îți tămăduiești trupul. Atunci de ce te rușinezi când mergi la duhovnic pentru vindecarea sufletului? Tu nu vezi că rușinea este o piedică în calea mântuirii tale? De aceea, aruncă rușinea și întrarmează-te cu îndrăzneala!

Trebuie să te rușinezi când greșești și nu când îți mărturisești greșeala ta! Dumnezeu a legat rușinea de păcat, iar îndrăzneala – de spovedanie. Nu asculta pe cel rău, care a stricat rânduiala lui Dumnezeu și-ți insuflă rușine la spovedania păcatului tău, iar îndrăzneală la săvârșirea lui. El a dat totul peste cap, ca să te piardă!

Sursa: **Arhimandritul Serafim Alexiev**, *Leacul uitat. Sfânta Taină a Spovedaniei*, Editura Sophia, București, 2007

PĂRINTELE GHEORGHE CALCIU 1925 – 2006

LIBERTATEA NOASTRĂ ESTE ÎN DUMNEZEU

Dacă inima ta este pătrunsă cu adevărat de Duhul Sfânt, dacă rugăciunea ta îți contopește întreaga inimă și sufletul, atunci nu mai trebuie să spui multe rugăciuni,

ci doar: „Doamne, nu mă lăsa!” sau „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”, care e cea mai puternică rugăciune. Numele lui Iisus este dulce la rostit, izgonește demonii și aduce îngerii înapoi, iar în inimă și în minte aduce blândețea purtării față de ceilalți.

Dar dacă nu ai ajuns acolo, urmează regula rugăciunii din cartea de rugăciuni, deoarece chemând Numele lui Dumnezeu prin toate rugăciunile care se fac, chemi pe Hristos, pe Maica Domnului, pe Duhul Sfânt, pe Sfânta Treime, pe Dumnezeu Tatăl, pe Sfinți, pe toți Mucenicii, iar inima ta intră în vibrație lăuntrică cu toți acești sfinți.

Câteodată vin aici, la biserică, și nu este nimeni înăuntru. Este liniște. Intru și în clipa în care am intrat pe ușă, am impresia că toți Sfinții au fața către mine, și-au întors privirea către mine. Simt că nu sunt singur. Mă simt înconjurat de niște puteri duhovnicești.

*

Citiți mai mult Noul Testament decât Vechiul Testament, pentru că prin el ne vorbește Hristos, care a înlocuit Legea cea veche prin una nouă, Legea harului. Dar nu renunțați nici la profeți și nici la psalmi, care sunt de o frumusețe extraordinară. Ce sună mai frumos decât: „*Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o*